

תת"ע 4636/05/15 - מדינת ישראל נגד עסיס שלמה יצח עסיס שלמה יצח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4636-05-15 מדינת ישראל נ' עסיס שלמה יצח

לפני המאשימה:	כבוד השופט דן סעדון
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אומידי - וייכמן
הנאשמים:	עסיס שלמה יצח עסיס שלמה יצח ע"י ב"כ עו"ד מאיר סמי

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי הדוחה את בקשת המבקש לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבותו לדיון (להלן: **ההחלטה**).

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגת רכב בשכרות. אין חולק כי המבקש ידע על מועד הדיון בעניינו ולא טרח להתייצב. משכך, נשפט הנאשם בהיעדרו. ביום 28.2.17 - כשנה וחצי לאחר מתן פסק הדין - הגיש הנאשם בקשה לביטול פסק הדין. הנאשם נימק את אי התייצבותו לדיון בצורך להוציא את בנו מהמעון ובהיעדר כסף לנסיעה בתחבורה ציבורית לבית המשפט. הנאשם טוען כי הוא מעוניין לשנות את דרכיו ומבקש כי בית המשפט יבטל את פסק הדין וכך ינהג בו במידת הרחמים.

2. שלושה טעמים נתנו לדחיית הבקשה: 1. הנאשם לא נתן טעם סביר לאי התייצבותו לדיון. 2. הבקשה סתמה ולא פירטה איזה עיוות דין עשוי להיגרם לנאשם אם לא תתקבל בקשתו. 3. מכיוון שהמבקש ידע על מועד הדיון הרי יש לראות בו כמי שידע או היה עליו לדעת על פסק דין. בהיעדר כל הסבר למחדלו של הנאשם לפנות לבית המשפט משך שנה וחצי ממועד מתן פסק הדין אין הצדקה לביטול פסק הדין.

3. הנאשם לא נואש. הוא טוען בבקשה כי יש לבטל את ההחלטה שכן על פי התשתית הראייתית בתיק התביעה קיימים כשלים בחומר הראיות נגדו באופן העשוי להסב לו עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. הדברים אמורים באי

המתנה של 15 דקות בין עיכוב הנאשם לנשיפה; אי בהירות בשאלה היכן נצפה הנאשם נוהג וכיצד הגיע מן המקום בו נעצר למקום בו שוחרר וכן אי בהירות בנוגע להימצאות שוטר בשם טליע טרביש בעת הבדיקה שכן על פי מסמך שערך שוטר זה הוא נכח ביצוע הבדיקה אולם ממסמך שערך שוטר אחר עולה כי הוא לא נכח במקום.

4. התביעה מתנגדת לבקשה. לטענתה, בית המשפט נתן החלטה וככל שזו אינה נושאת חן בעיני הנאשם הוא יכול לערער עליה. נאמר גם כי חלוף זמן כה רב ממועד האירוע מקשה על עריכת בירור עובדתי ואף אין מקום לעורכו.

דין והכרעה

5. דין הבקשה להידחות. אפתח ואומר כי ראוי היה שהנאשם ירכז את כלל טענותיו בבקשה אחת ולא יבצע מקצה שיפורים על ידי הוספת נימוקים חדשים לבקשתו המקורית בדרך של "בקשה לעיון חוזר"; הליך שאינו האכסניה הנאותה שכן אין ממועד מתן ההחלטה לא השתנו נסיבות המצדיקות עיון מחדש בהחלטה.

לגופו של עניין: סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע" (הדגשה הוספה).

סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי חשוב לעניינו משום שהוא קובע לצד הטעמים לביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר נאשם גם מגבלת זמן על יכולתו של נאשם לפנות לבית המשפט בבקשה לביטול פסק דין. הווה אומר, גם אם יש בפי הנאשם טענות בעניין עיוות דין שנגרם לו עקב הותרת פסק הדין בעינו עליו להעלות טענות אלה במגבלת 30 הימים שנקבעה.

6. כאמור, אני סבור כי הנאשם ידע על פסק הדין או למצער היה עליו לדעת סמוך לאחר נתינתו שכן הנאשם ידע על מועד הדין בעניינו. הימנעותו מלבדוק מה אירע בדיון בעניינו ומה היו תוצאות ההליך כמוה כעצימת עיניים השקולה לידיעה של ממש. מכיוון שהנאשם איחר איחור ניכר ביותר בהגשת בקשתו היה עליו לכל הפחות לצרף לבקשה תצהיר המפרט את טעמי האיחור המשמעותי בהגשת הבקשה ודבר זה לא נעשה. טענתו הסתמית של הנאשם כי **כיום** ברצונו לשנות דרכיו אינה יכולה להצדיק איחור כה ניכר. מערכת המשפט אינה יכולה ואינה צריכה להיות מוטרדת בעניינו של הליך שהסתיים לפני זמן כה רב רק משום שרק כעת עלה הרצון מלפני הנאשם לשנות את דרכיו ופסק הדין עומד לו, כיום, למכשול.

אני סבור כי הנאשם לא השכיל לחלוף על פני המשוכה הדיונית הדורשת ממנו לנמק כדבעי את האיחור הממושך בהגשת בקשתו. כיוון שכך ומכיוון שלדעתי מגבלת 30 הימים בהגשת בקשה לביטול פסק דין חלה גם מקום בו לדעת המבקש הותרת פסק הדין נגדו צפויה לגרום לו עיוות דין הרי שהטעמים החדשים שמציג הסנגור בבקשה אין בהם כדי לשנות מתוצאת ההחלטה. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א אדר תשע"ז, 09 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.